DZIENNIK RZADOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1853.

Oddział pierwszy.

Część III.

Wydana i rozesłana dnia 7. Marca 1853.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Erste Abtheilung.

III. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. März 1853.

6.

Traktat o połączeniu linij telegraficznych austryackich z szwajcarskiemi z dnia 26. Kwietnia 1852,

(Dziennik praw Państwa, część II., nr. 5, wydana dnia 21. Stycznia 1853),

(zawarty w Lindau dnia 26. Kwietnia 1852 r., a zamieniony w ratyfikacyach w Wiédniu dnia 25. Listopada tegoż samego roku).

Rządy cesarsko-austryacki i związkowo-szwajcarski, przekonawszy się, jak wielce jest potrzebném użyczyć jak najspieszniéj Swym obustronnym Państwom owych wielkich korzyści, jakie w obrocie nie tylko rządowym, ale i prywatnym przynosi założenie i połączenie linij telegraficznych elektro-magnetycznych, zamianowały w tym celu Pełnomocników, a to:

Austrya

c. k. Radcę sekcyjnego Maks. Löwenthal,

a zaś

Związek Szwajcarski

Radcę narodowego Achillesa Bischoff,

którzy z zastrzeżeniem wyższéj ratyfikacyi ułożyli zgodnie postanowienia następujące:

Artykuł 1.

Rząd austryacki bierze na się obowiązek, wedle możności w ciągu roku 1852 założyć kazać swym kosztem poniższe linie telegraficzne, które aż do granicy szwajcarskiéj prowadzone, z szwajcarskiemi liniami telegraficznemi mają być połączone, jako to:

z Feldkircha .... }
„ Bregencu .... } aż do odpowiedniéj granicy szwajcarskiéj.
„ Medyolanu przez Komo }

Artykuł 2.

Związek szwajcarski bierze równie na się obowiązek, wedle możności jeszcze w ciągu roku 1852 połączyć swym kosztem wyżrzeczone linie od granicy szwajcarskiéj z zaprojektowaną siecią telegraficzną, mającą być założoną wedle uchwały związkowéj.

Artykuł 3.

Nadto obowiązuje się Rząd Związku Szwajcarskiego, iż poprowadzić każe swym kosztem linie swoje z Genewy i Bazylei aż do granicy francuzkiéj, równie jak z Bazylei, Szafuzy-Altstädten aż do granicy ościennych Państw Związ-

6.

Vertrag über den Anschluß der österreichischen an die schweizerischen Telegraphen-Linien vom 26. April 1852.

(Im Reichs-Gesetzblatte II. Stück, Nr. 5, ausgegeben am 21. Jänner 1853),

(abgeschlossen zu Lindau am 26. April 1852, und in den Ratifikazionen ausgewechselt zu Wien am 25. November desselben Jahres).

Die kaiserlich-österreichische Regierung und die schweizerische Eidgenossenschaft, von der Nothwendigkeit überzeugt, sowohl dem Regierungs-, als dem Privatverkehre zwischen den beiderseitigen Staaten ehemöglichst jene großen Vortheile zuzuwenden, welche die Errichtung und der Anschluß der elektro-magnetischen Telegraphen-Linien darbieten, haben beiderseits Bevollmächtigte ernannt, und zwar:

Oesterreich:

den k. k. Sekzionsrath Max. Löwenthal,

und die

schweizerische Eidgenossenschaft

den Nazionalrath Achilles Bischoff,

welche unter Vorbehalt der höheren Ratifikazion über folgende Bestimmungen übereingekommen sind:

Artikel 1.

Die österreichische Regierung verpflichtet sich, wo möglich im Laufe des Jahres 1852 die Erbauung nachstehender Telegraphen-Linien zum Anschluß an die schweizerischen Telegraphen-Linien bis an die Schweizer Grenze auf ihre Kosten herstellen zu lassen, nämlich

von Feldkirch . . . . .
„ Bregenz . . . . . } bis zur entsprechenden Schweizer Grenze.
„ Mailand über Como

Artikel 2.

Die schweizerische Eidgenossenschaft verpflichtet sich gleichfalls, wo möglich noch im Laufe des Jahres 1852 vorstehende Linien von der schweizerischen Grenze an auf ihre Kosten mit dem beabsichtigten und durch Bundesbeschluß auszuführenden Telegraphennetze in Verbindung zu setzen.

Artikel 3.

Die schweizerische Eidgenossenschaft verpflichtet sich ferner, ihre Linien von Genf und Basel bis zur französischen Grenze, sowie auch jene auf der Linie von Basel-Schaffhausen-Altstädten bis an die Grenze der benachbarten deutschen Bundes-

ku Niemieckiego, w którymto przedmiocie zawrze z Rządami francuzkim i niemieckiemi ugody przyzwoite.

Artykuł 4.

Na wypadek, gdyby założoną być miała linia telegraficzna z Bergamo przez Chiavenna i Splügen do Chur, zastrzega się, iż zawartą zostanie następnie konwencya dotycząca.

Artykuł 5.

Rząd Związku Szwajcarskiego przystępuje do zasad i postanowień Związku telegraficznego Niemiecko-austryackiego, zawartych w traktacie z dnia 25. Czerwca 1850 r., tudzież w traktacie dodatkowym z dnia 14. Października 1851 r., i obowiązuje się oraz zastosować takowe do międzynarodowego obrotu telegraficznego Szwajcaryi z Państwami Związku telegraficznego Niemiecko-austryackiego, jak skoro linie szwajcarskie telegraficzne do użycia sposobnemi będą.

Artykuł 6.

Jeżeliby sobie tego życzyła administracya telegrafów szwajcarskich, dozwoli c. k. Rząd austryacki telegrafistom szwajcarskim (alumnom) przystępu i przyjęcia do pewnych stacyj telegraficznych, oznaczyć się mających, dla nabycia praktycznego wykształcenia w manipulacyi telegraficznéj.

Artykuł 7.

Powyższa konwencya obowiązuje obustronnie od dnia, w którym ratyfikacye jéj wymienione będą, i zostaje w mocy aż do końca roku 1860, a odtąd nadal, z zastrzeżeniem jednorocznego wypowiedzenia, chyba gdyby już piérwéj nastąpiło połączenie linij kolei żelaznéj szwajcarskich z austryackiemi, w którym tedy razie w przestrzeniach odpowiednich przeniesione będą linie telegraficzne za uprzedniém obustronném porozumieniem na linie kolei żelaznéj.

Artykuł 8.

Ratyfikacye niniejszéj konwencyi mają być wymienione we Wiédniu najdaléj do dnia 30. Sierpnia 1852 r.

W dowód czego wydane zostały dwa równobrzmiące egzemplarze niniejszego traktatu, własnoręcznym podpisem obustronnych Pełnomocników stwierdzone, i pieczęcią ich obwarowane.

Dan w Lindau dnia 26. Kwietnia 1852.

(L. S.) **Maks. Löwenthal** m. p. (L. S.) **Achilles Bischoff** m. p.

Klauzula ratyfikacyjna.

Wedle szczególnego upoważnienia Najjaśniejszego Pana Jego Ces. Król. Apostol. Mości

staaten auf ihre Kosten herstellen zu lassen, und dießfals mit der französischen und den deutschen Regierungen die erforderliche Vereinbarung zu treffen.

Artikel 4.

Die eventuelle Herstellung einer Telegraphen-Linie von Bergamo über Chiavenna und den Splügen nach Chur bleibt einer späteren Verständigung vorbehalten.

Artikel 5.

Die schweizerische Eidgenossenschaft tritt den Grundsätzen und Bestimmungen des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines bei, wie solche im Vertrage vom 25. Juni 1850 und in dem Nachtrags-Vertrage vom 14. Oktober 1851 niedergelegt sind, und verpflichtet sich, dieselben, sobald die schweizerischen Telegraphen-Linien benützbar seyn werden, auf den internazionalen telegraphischen Verkehr der Schweiz mit den Staaten des deutsch-österreichischen Telegraphen-Vereines in Anwendung zu bringen.

Artikel 6.

Die k. k. österreichische Regierung wird schweizerischen Telegraphisten (Alumnen) behufs praktischer Ausbildung in der Manipulazion der Telegraphie den Zutritt und die Aufnahme in zu bezeichnende Telegraphen-Stazionen gestatten, in soferne die schweizerische Telegraphen-Verwaltung den Wunsch darnach ausdrücken sollte.

Artikel 7.

Gegenwärtige Uebereinkunft wird mit dem Tage der Auswechslung der Ratifikazionen für beide Theile verbindlich und bleibt bis zum Schlusse des Jahres 1860, und von da ab ferner unter Vorbehalt Einjähriger Kündigung in Kraft, es wäre denn, daß schon früher ein Anschluß schweizerischer und österreichischer Eisenbahn-Linien stattfände, in welchem Falle auf den bezüglichen Strecken die Telegraphen-Linien auf die Eisenbahn-Linien übertragen werden müßten, und darüber das beiderseitige Einvernehmen zu pflegen wäre.

Artikel 8.

Die Ratifikazionen dieser Uebereinkunft sollen in Wien längstens bis 30. August 1852 ausgewechselt werden.

Zu Urkunde dessen sind zwei gleichlautende Exemplare des gegenwärtigen Vertrages ausgefertiget und von den beiderseitigen Bevollmächtigten mit ihrer eigenhändigen Unterschrift und ihrem beigedrückten Siegel bekräftiget worden.

So geschehen Lindau am 26. April 1852.

(L. S.) Max. Löwenthal m. p. **(L. S.) Achilles Bischoff** m. p.

Ratifikazions-Klausel.

In Gemäßheit spezieller Ermächtigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät bestätigen und ratifiziren

My Karol Hrabia **Buol-Schauenstein**, Jego Ces. Król. Mości rzeczywisty tajny Radca i Szambelan, Minister Domu Cesarskiego i Spraw Zewnętrznych i t. d. i t. d., potwierdzamy i ratyfikujemy niniejszém zawarty w Lindau dnia 26. Kwietnia r. b. przez Radcę sekcyjnego w Cesarskiem Ministerstwie Handlu, Pana Maks. Löwenthal, tudzież przez Komisarza Związku Szwajcarskiego Pana Radcę narodowego Achillesa Bischoff, podpisany traktat z 8 artykułów złożony, dotyczący połączenia linij telegraficznych austryackich z szwajcarskiemi.

Zapewniamy oraz ze strony Jego Ces. Król. Apostolskiéj Mości o dokładném i wierném wykonaniu powyższego traktatu przez cały ciąg oznaczonego trwania jego.

W dowód czego niniejszy dokument naszym podpisem opatrzyliśmy, i pieczęcią cesarskiego Ministerstwa Spraw Zewnętrznych obwarować rozkazaliśmy.

Dan w Wiédniu dnia 22. Listopada 1852 r.

(L. S.) Hr. **Buol-Schauenstein** m. p.

7.

Rozporządzenie Ministerstwa Kultury krajowéj i Górnictwa z dnia 3. Stycznia 1853,

(Dziennik praw Państwa, część II., nr. 6, wydana dnia 21. Stycznia 1853),

moc mające w Austryi Wyższéj i Niższéj, Solnogrodzie, Tyrolu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Gorycyi, Gradysce, Istryi i Tryeście, w Dalmacyi, tudzież w Czechach, Morawii, Szląsku, Krakowie, Galicyi i na Bukowinie,

którém warunkowe przyjmowanie prożb o nadanie lenna górniczego zakazaném zostaje.

Spostrzeżony częstokroć tok postępowania władz górniczych, wedle którego niezupełne prożby o nadanie lenna górniczego w tymczasową prenotacyę brane bywają pod tym warunkiem, ażeby brakujące szczegóły następnie dopełnionemi zostały w terminie oznaczonym prekluzyjnym, poczém pierwszeństwo w upraszaniu o nadanie lenna górniczego liczoném zostaje już od dnia podania piérwotnego, daje powód tak do obejścia warunków, do których przywiązane jest osiągnienie piérwszeństwa w upraszaniu o nadanie lenna górniczego, jak do pozornych (ślepych) upraszań o takowe, i jest oraz sprzeczném z postanowieniami ustaw górniczych, które nie tylko przyjmowania upraszań o nadanie lenna górniczego inaczéj nie dozwalają, jak tylko przy zachodzących przepisanych wymagalnościach istotnych, ale najszczególniéj dokładnego opisania miejsca wynalezienia wymagają.

Wir Karl Graf von Buol-Schauenstein, gedacht Seiner Majestät wirklicher geheimer Rath und Kämmerer, Minister des kaiserlichen Hauses und der auswärtigen Angelegenheiten 2c. 2c., anmit den zu Lindau von dem Sekzionsrathe des kaiserlichen Handelsministeriums Herrn Max. Löwenthal und dem Kommissäre der schweizerischen Eidgenossenschaft Herrn Nazionalrathe Achilles Bischoff, am 26. April l. J. abgeschlossenen und unterzeichneten, aus 8 Artikeln bestehenden Vertrag, betreffend den Anschluß der österreichischen und schweizerischen Telegraphen-Linien.

Zugleich sichern Wir den pünktlichen und getreuen Vollzug des vorbezogenen Vertrages während seiner festgesetzten Dauer, Seitens der Regierung Seiner k. k. Apostolischen Majestät zu.

Urkund dessen haben Wir gegenwärtige Urkunde mit Unserer Unterschrift versehen und derselben das Insiegel des kaiserlichen Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten beidrücken lassen.

So geschehen zu Wien am 22. November 1852.

(L. S.) Gr. Buol-Schauenstein m. p.

7.

Verordnung des Ministeriums für Landeskultur und Bergwesen vom 3. Jänner 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, II. Stück, Nr. 6, ausgegeben am 21. Jänner 1853).

wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Tirol, Steiermark, Kärnthen, Krain, Görz, Gradiska Istrien und Triest, für Dalmazien, dann für Böhmen, Mähren, Schlesien, Krakau, Galizien und Bukowina

womit die bedingte Annahme von Muthungen untersagt wird.

Der bei den k. k. Berglehensbehörden in neuer Zeit mehrfach wahrgenommene Vorgang, wonach unvollständige Muthungen unter der Bedingung in einstweilige Vormerkung genommen werden, daß die fehlenden Angaben binnen eines festgesetzten Präklusivtermines nachgetragen werden, die Priorität der Muthung aber vom Tage des eingelangten ersten Ansuchens gerechnet wird, gibt zu Umgehung der Bedingungen, an welche die Erlangung der Muthungs-Priorität gebunden ist, sowie zu Scheinmuthungen (blinden Muthungen) Veranlassung, und ist den Bestimmungen der Berggesetze zuwider, welche die Annahme der Muthung nur bei Vorhandensein der vorgeschriebenen, wesentlichen Erfordernisse für zulässig erkennen, insbesonders aber die genaue Bezeichnung des Fundortes ausdrücklich fordern.

Za istotne wymogi każdéj prożby o nadanie lenna górniczego uważane być winny:

a) wymienienie nazwiska i miejsca zamieszkania upraszającego o lenno górnicze;

b) wyszczególnienie kruszcu, rzeczonéj prożbie za podstawę służącego, przy załączeniu oraz oznaku, wynalezienie sprawdzającego;

c) opisanie położenia miejsca wynalezienia wraz z wymienieniem właściciela gruntu, gminy miejscowéj i powiatu politycznego, tudzież z oznaczeniem oddalenia wedle pewnego kierunku i długomiaru przynajmniéj od jednego nieodmiennego punktu, do poznania powszechnie łatwego, wreszcie

d) oznajmienie, czy wynalezienie zrobiono na powierzchni ziemi, czy też przez wytnię górniczą (szyb lub bieżnię), a w ostatnim przypadku, w jakiém oddaleniu od powierzchni uskutecznionym został wyrąb kruszcu, prożbie o lenno górnicze za podstawę służącego.

Te więc tylko prożby o lenno górnicze przyjmowane być mogą, które wyszczególnionemi co dopiéro wymogami są opatrzone, wszelkie zaś inne bezwzględnie muszą być odrzucone, a to nawet wtedy, gdyby im zbywało na jednym tylko z warunków powyżéj wyszczególnionych.

Thinnfeld m. p.

8.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 12. Stycznia 1853,

(Dziennik praw Państwa, część II., nr. 7, wydana dnia 21. Stycznia 1853).

obowiązujące w Królestwie Lombardzko-Weneckiém, w Dalmacyi, Galicyi z Krakowem i w Bukowinie

tyczące się właściwości sądu w przypadkach dochodzenia przeciw bankrutom.

Wątpliwość zaszła co do téj kwestyi, która władza zacząwszy od 1. Września 1852 r., kiedy nowa ustawa karna z dnia 27. Maja 1852 r. obowiązywać zaczęła, właściwą jest do przeprowadzenia urzędowego śledztwa, nakazanego w §. 92. Regolamento giudiziario (§. 97. ustawy sądowéj galicyjskiéj) i najwyższą uchwałą z dnia 13. Marca 1847 r. ogłoszoną dekretem Kancelaryi Nadwornéj z dnia 17. Kwietnia 1847 r. przeciw dłużnikom, do których majątku kryda otwartą została, względem przyczyny ich upadłości, tudzież do wymierzania kary w powyższych przepisach oznaczonéj, w tych krajach koronnych, w których do 1. Września 1852 obowiązywała księga ustaw karnych z dnia 3. Września 1803 r., lecz zaprowadzoną nie była prowizoryczna ustawa o postępowaniu karném z dnia 17. Stycznia 1850 r.

Als wesentliche Erfordernisse jeder Muthung werden erklärt:

a) die Angabe des Namens und Wohnortes des Muthers;

b) die Benennung des gemutheten Minerales, unter Beilegung eines Fundwahrzeichens;

c) die Beschreibung der Ortslage des Fundortes mit Angabe des Grund-Eigenthümers, der Ortsgemeinde und des politischen Bezirkes, dann der Entfernung nach Richtung und Längenmaß von wenigstens einem unverrückbaren, allgemein erkennbaren Punkte, und

d) die Anzeige, ob der Fund über Tags, oder mittelst eines Einbaues (Schachtes oder Stollens) gemacht wurde, und im letzteren Falle, in welchem Abstande vom Tage der Aufschluß des gemutheten Minerales erfolgte.

Nur die mit diesen Erfordernissen versehenen Muthungen dürfen angenommen werden; alle anderen Muthungen, welchen auch nur eines der obigen Erfordernisse fehlt, müssen unbedingt zurückgewiesen werden.

Thinnfeld m. p.

8.

Erlaß des Justizministeriums vom 12. Jänner 1853,

(im Reichs-Gesetzblatte, II. Stück, Nr. 7, ausgegeben am 21. Jänner 1853),

wirksam für das lombardisch-venezianische Königreich, für Dalmazien, Galizien mit Krakau und die Bukowina,

in Betreff der Gerichtszuständigkeit in Fällen von Krida-Untersuchungen.

Es sind Zweifel darüber erhoben worden, von welcher Behörde seit der am 1. September 1852 eingetretenen Wirksamkeit des neuen Strafgesetzes vom 27. Mai 1852 in denjenigen Kronländern, in welchen bis dahin das Strafgesetzbuch vom 3. September 1803 in Geltung war, aber die provisorische Strafprozeß-Ordnung vom 17. Jänner 1850 nicht eingeführt wurde, die im §. 92. des Regolamento giudiziario (§. 97. der galizischen Gerichts-Ordnung) und in der mit dem Hofkanzlei-Dekrete vom 17. April 1847 kundgemachten Allerhöchsten Entschließung vom 13. März 1847 vorgeschriebene ämtliche Untersuchung gegen in Konkurs verfallene Schuldner hinsichtlich des Grundes ihrer Zahlungs-Unvermögenheit, sowie die in eben diesen Gesetzen angeordnete Bestrafung zu pflegen sei?

Zaczém dla objaśnienia artykułów III. i IX. patentu, ogłaszającego powszechną księgę ustaw karnych z dnia 27. Maja 1852 r. nr. 117 Dz. p. P., Ministerstwo Sprawiedliwości wydaje następne objaśnienie dla Królestwa Lombardzko-Weneckiego, Dalmacyi, Galicyi z Krakowem i dla Bukowiny:

a) Jeżeli do majątku dłużnika otwartą została kryda jeszcze przed 1. Września 1852 r., wówczas powyższe śledztwo i wymierzenie kary należy do sądu krydalnego, stosownie do wymienionych przepisów prawnych, o ile w postępowaniu krydataryusza nie zachodzą poszlaki zbrodni (§. 5. najwyższéj uchwały z dnia 13. Marca 1847 r.);

b) jeżeli zaś kryda otwartą została dopiéro po 31. Sierpnia 1852 r., wówczas wspomnione śledztwo urzędowe, tudzież rozstrzygnienie należy do tych sądów, które obecnie wykonują sądownictwo co do wykroczeń. Te sądy winny są przytém stosować się do przepisów księgi ustaw karnych z dnia 27. Maja 1852 r.

Zatém sąd krydalny obowiązanym jest w tym przypadku o każdém otwarciu krydy zawiadomić niezwłocznie sąd karny, w celu rozpoczęcia przepisanego śledztwa.

Krauss m. p.

9.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 12. Stycznia 1853,

obowiązujące w Austryi Wyższéj i Niższéj, w Solnogrodzie, w Czechach, Morawii, Szląsku, Styryi, Karyntyi, Krainie, w Tryeście, Istryi, Gorycyi i Gradysce,

mocą którego się oświadcza w porozumieniu z Ministeryami Spraw Wewnętrznych i Finansów, jak dalece nakazane cesarskim patentem z dnia 11. Kwietnia 1851 r. nr. 84. Dz. pr. P. postępowanie co do przekazania kapitału indemnizacyi za pobory, w skutek uwolnienia gruntów od ciężarów zniesione, lub wykupić się mające, także i na lenna zastosowaném być może.

Obacz Dziennik praw Państwa, część II., nr. 8., wydana dnia 21. Stycznia 1853.

10.

Rozrządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Finansów z dnia 19. Stycznia 1853,

mocą którego ogłoszone zostają najwyższe postanowienia o urządzeniu i zakresie działania namiestnictwa, władz komitatowych i urzędów stolicznych sędziowskich, tudzież o urządzeniu władz sądowych i o szemacie usystemizowanych płac i klas dyetalnych dla Królestwa Węgier, nareszcie i o przeprowadzeniu téjże organizacyi.

Obacz Dziennik praw Państwa, część III., nr. 9., wydaną dnia 22. Stycznia 1853.

Hierüber findet das Justizministerium zur Erläuterung der Artikel III. und IX. des Kundmachungs-Patentes zum allgemeinen Strafgesetze vom 27. Mai 1852, Nr. 117 des Reichs-Gesetzblattes, für das lombardisch-venezianische Königreich, für Dalmazien, Galizien mit Krakau und die Bukowina zu erklären:

a) Wenn über einen Schuldner der Konkurs noch vor dem 1. September 1852 eröffnet wurde, so ist die erwähnte Untersuchung und Bestrafung nach Maßgabe der angeführten gesetzlichen Vorschriften von der Konkurs-Instanz zu pflegen, in soferne sich in der Handlungsweise des Kridatars nicht etwa Anzeigungen eines Verbrechens erkennen lassen (§. 5. der Allerhöchsten Entschließung vom 13. März 1847);

b) wurde aber der Konkurs erst nach dem 31. August 1852 eröffnet, so steht die gedachte ämtliche Untersuchung, sowie die Entscheidung denjenigen Gerichten zu, welche gegenwärtig die Gerichtsbarkeit über Vergehen ausüben. Dieselben haben hierbei die Bestimmungen des Strafgesetzbuches vom 27. Mai 1852 zu Grunde zu legen.

Der Konkurs-Instanz liegt daher in diesem Falle ob, von jeder Konkurs-Eröffnung das zuständige Strafgericht zum Behufe der Einleitung der zu pflegenden Erhebungen unverzüglich in Kenntniß zu setzen.

Krauß m. p.

9.

Verordnung des Justizministeriums vom 12. Jänner 1853,

wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Steiermark, Kärnthen, Krain, Triest, Istrien, Görz und Gradiska,

wodurch, im Einvernehmen mit den Ministerien des Innern und der Finanzen erklärt wird, inzwie weit das mit dem kaiserlichen Patente vom 11. April 1851, Nr. 84 des Reichs-Gesetzblattes, vorgezeichnete Verfahren, rücksichtlich der Zuweisung der Kapitals-Entschädigung für die in Folge der Grund-Entlastung aufgehobenen oder abzulösenden Bezüge, auch auf Lehen anwendbar sei.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, II. Stück, Nro. 8, ausgegeben am 21. Jänner 1853.

10.

Verordnung der Minister des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 19. Jänner 1853,

womit die Allerhöchsten Entschließungen über die Einrichtung und Amtswirksamkeit der Statthalterei, der Komitats-Behörden und Stuhlrichterämter, dann über die Einrichtung der Gerichtsbehörden und das Schema der systemisirten Gehalte und Diätenklassen für das Königreich Ungarn, sowie über die Durchführung dieser Organisirung kundgemacht werden.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, III. Stück, Nr. 9, ausgegeben am 22. Jänner 1853.

[illegible]

Krauß m. p.

9.

Verordnung des Justizministeriums vom 12. Jänner 1852,

[illegible]

[illegible]

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 8, ausgegeben am 21. Jänner 1852.

10.

Verordnung der Minister des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 12. Jänner 1852,

[illegible]

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, II. Stück, Nr. 8, ausgegeben am 21. Jänner 1852.